

ΕΓΓΡΑΦΑ (α)

1

Αβαντάριον τῆς 31 Ιανουαρίου 1634. (Γ.Α.Κ. Κῶδιξ Νάξου 85 (f. 83r-ν) τοῦ νοταρίου Ιωάννου Μηνιάτη).

Εύγαλμένο από το μισερ Κοσταντί.

||²Εἰς δῶξα Χ(ριστο)ν τοῦ ἀληθηνού Θ(ε)οὺ ἡμῶν· ἀμιν||³. Κονισματα||⁴. + 1634
 ἐν μηνῇ Γεναρι(ον) 31, εἰς το Γαλατά. Αβαντάριο||⁵ κάνο ἐγὼ Αντόνις Γοζαδήνος
 μὲ το θέλημα τῆς μ(ητε)ρά||⁶ς μον τῆς καίρα Μαρκέτας θυγατρὸς του πο(τε) μ(ι-
 σερ) Ανδρε(ον)||⁷ Κορφηάτη, τὰ ὥσα πράγματα, ἦγου πρίκα ωπον θέλο||⁸με να
 δόσομε τῆς ἀδελφῆς μον, ὄνόματι Φλουρέντζα||⁹. Καὶ πρώτον μὲν τῆς δήνομε τὴν
 εὐχὴ τοῦ Χριστού και τῆς Πανα||¹⁰γήας· ἔπητα, ἀρχὴ τὴν κάμαρα που καθονμε-
 στα μὲ τὸ||¹¹ μαγατζε από κάτο και τον αγέρα, οπου ἦνε ἀπόξο ἀπὸ του||¹² γιαλού,
 από τὴν σίμερο εδηκά τις· κατρέφτες 5, βατζέ||¹³ληα δύο και στανιάδες δυο, στάνια
 μικρα κοματη 20, καντιλιερόλυχνο ἔνα και καντιλιέρια 10· δακτη||¹⁴λήδια 6, το
 ἔνα με το διαμαντε και τα επιλιπα μα||¹⁵λαματένια, κοῦπα ασιμένια μία και πιροῦ-
 νια ασι||¹⁶μενια μία ντουζήνα, κοντάλια ασιμένια οσα ἔχομε||¹⁷· κολαγίνες τρίς,
 μία φαναράτη και ολες μαργαριτάρη, κα||¹⁸μιζόλες δύο, μπουστομπράτζολα τις
 κασέλας ζενγάρια||¹⁹ δύο, τηλαρηα γεμάτα τρία, παπλόματα πέντε, τα τρία||²⁰ μέ-
 ταξοτα και τὰ δύο σκλέτα, σεντόνια ζενγάρια 3, τις κασέ||²¹λας μαξηλάρια 10,
 προσκεφαλάδες 5, κουρτηνες 4,||²² κασέλες 6 και μπάγκο ἔνα, σκάνιο καρενιδ ενα,
 [απ]||²³ κασελέτα μία· και το σπητη φουρνιδο με σουγάτζιες και μὲ||²⁴ κάθε μα-
 σαρία, που νὰ χριάζετε τὸ σπήτη· αμπέλη ἔ||²⁵να στὶς Εγκαρες, ονόμαζομένο Θιμία-
 νὸ με σικογίοι και πο||²⁶τηστικὸ και με ληνο· ἔτερο αμπέλη κόντα ης το αφτο αμ-
 πελη||²⁷, οπον το εχομε αγορὰ απε του Ζερβοῦ, και αφτο με τη λινο· ἔνα||²⁸ ληβάδη
 κάτο στὸ Χαντρινό, το ωπιο αξήζη το λιγότερο||²⁹ δξακόσια ρεάλια· ἔνα νερόμιλο
 στὸν Μπαρατρέζο· βου||³⁰τζήα κρασερὰ 5, τζάρες δύο τον λαδιον· απο το λη||³¹βάδη
 νὰ πέρη ἦ μάνα μον δύο μόδηα ψομι δοταν ἦ||³²νε χημονικό, ἔος που νὰ ζή,

¹⁰καθούμεστα: leg. καθήμεθα ||²⁶ης το αφτο: leg. εἰς τὸ αὐτὸ ||²⁸ωπιο: leg. ὅποιο

(α) 'Ο τιθέμενος ἀστερίσκος δεξιὰ τοῦ αὖξοντος ἀριθμοῦ δημοσιεύσεως τοῦ ἐγγράφου
 σημαίνει, δτι αἱ ὑπογραφαὶ τῶν εἰς αὐτὸ φερομένων ὡς ὑπογραφέων εἰναι αὐτόγραφοι.

καὶ ἀπόθανόντας τις νὰ||³³ μιν ἔχι κανὶς πλέο νὰ κάμι, καὶ απότη ἄλα πράματα οπου||³⁴ νὰ ἔχη η μάνα μου, ἥγον ἀπὸ βλησίδια τὶς κασέλας, δπ(ον) δὲν||³⁵ τα ξέρο ἐγώ, να ἦνε εδηκά τος· καὶ ολα ετούτα τα ἄνοθε γε||³⁶γράμένα απε την σιμερο να ἦνε εδηκά τος||³⁷. ακόμι δήν του καὶ τὸ περηβόλη οπου ἦνε ἔξο στιν Οδηγίτρια καὶ αφτὸ απε τὴν σίμερο||³⁸. Βάνομε καὶ ανιλογία ρεάληα 150, εὶ της ανιλογίσι εἰς περι του ἀλου, τὰ ημισι του Μπέη του τοπου||³⁹ καὶ τα ημισι του Καδη του τοπου. Ληα μαρτιωιας του μαστρο Φραγγία Καλογερέας και μαστρο Φραγγι(ας).

||⁴⁰ + αβανταριο καὶ||⁴¹ πρικοσιμφη||⁴²νο ολο κερα Φλου||⁴³ρέντζα της Κορ||⁴⁴φιατοπ(ον)λας καὶ||⁴⁵ μαστρο Γεωρ(γη) Τραου||⁴⁶μανακι του κριτι||⁴⁷κον του Βοντζα.

³³απότη ἄλα: leg. ἀπ' ὅ,τι ἄλλα ||³⁸εἰς: leg. εἰς

2 *

Αβαντάριον τῆς 20 Δεκεμβρίου 1671 (Γ.Α.Κ. Κῶδιξ Νάξου 85 (φ. 307) τοῦ νοταρίου Ιωάννου Μηνιάτη τῶν ἑτῶν 1668-1674). (Τὸ ἔγγραφον τοῦτο ἀπὸ τοῦ στίχου 67 μέχρι τέλους ἐγράφη ὑπὸ ἄλλης χειρός).

+ Εἰς δόξαν του Κ(υρίο)ν, ἡμῶν Ἰησοῦ Χ(ριστο)ῦ. 1671 Δικεμβρίου 20||². Ἐθος παλαιῶ καὶ νόμος ἐγράφη παρὰ Θ(εο)ῦ Ἀβραὰμ||³ καὶ ἡ Σάρα τὰς εὐλογίας⟨ς⟩ ἔλαβον παρὰ Θ(εο)ῦ παντοκρα||⁴τορος· ἐρχομένον δὲ τοῦ Κ(υρίο)ν ἡμῶν Ἰησοῦ Χ(ριστο)ῦ ἐν τῇ Κανὰ||⁵ τ(ῆς) Γαλιλέας τὸν γάμον εὐλόγισεν, δποῦ οὔδης ἀνθρώπον||⁶ εἶδεν, ούδὲν ἡδὴν δήνεται· κατὰ τ(ὴν) θεότιτα δ εὐδοκισας καταβὰς ἐπὶ τ(ῆς) γῆς||⁷ καὶ φανινε τ(ῆς) ἀνθρώπης σοματικος τέλιος ἀνθρωπος· οὔτως καὶ νῆν πανά||⁸ γαθε Βασιλεῦ εὐλόγισον καὶ τὸ παρόν σινικέσιον διὰ πρε||⁹σβιῶν τ(ῆς) παναχράντου σου μητρὸς καὶ πάντων τῶν ἀγίων· ἀμίν.

||¹⁰ Αβαντάριο, δποῦ τὴν σύμερον κάνει δ μισερ Τεμένεγος Βέγκιας μὲ τὴν συμ||¹¹-βίαν του τὴν κερα Τριανταφιλιὰ πρὸς τὴν θυγαταίραν τος τὴν κερα Κατερίνα||¹² εἰς τὰ δσα τ(ὴν) πονοκοδοτίζονν. Καὶ διὰ πρότον τῆς δινομε τὴν εὐχὴν τὸν γονέον μας||¹³ καὶ τὴν ἐδικήν μας· ἐπιτα διὰ πονρκῆ καὶ εἰς δνομα πρύκας τ(ῆς) δόνομεν μιὰν ἡ-κονα||¹⁴ τ(ῆς) ὑπερ<α>γίας δεσποίνης ἡμῶν Θεωτόκου· ἀκόμη τὸ ἐργαστίρι, δποῦ ἔχο εἰς τὴν ||¹⁵Πόρτα τὴν Τρανί, ώς καθὼς εὐρίσκεται μαζὶ μὲ τα μέσα, τὸ δποίο νὰ τὸ ἔχομεν||¹⁶ μαζὴ ἔως φόρους ζωῆς μου, καὶ ἀπόθανόντας μου, νὰ εἴναι ὅλο ἐδι-κόν του με τὴν||¹⁷ εὐχὴν μου· ἀκόμη τὸ ἀμπέλη με το χοράφι, δποῦ ἔχομεν εἰς τὴν

¹¹ ἡδὴν: leg. ἰδεῖν ||¹²τῆς ἀνθρώπης: leg. τοῖς ἀνθρώποις ||¹³ ἐδικὸν του : leg. ἐδικόν της